

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11 Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481-20-42, (044) 481-19-58, (044) 481-20-20
E:mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

№ _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

за результатами розгляду скарги

Державна митна служба України розглянула скаргу _____

_____ б/н
(вх. Держмитслужби № _____) на рішення _____
митниці про відмову у наданні дозволу на внесення змін до митної декларації від
_____ та повернення надмірно сплачених митних
платежів та повідомляє про таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначено Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня

СЕД АСКОД

Державна митна служба України

Підписувач Артеменко Андрій Володимирович

2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, з міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання Кодексу та інших законодавчих актів.

Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів визначено главою 4 Кодексу.

Відповідно до частин першої та другої статті 24 Кодексу будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки.

Для цілей застосування цієї глави:

1) предмет оскарження – рішення, дії або бездіяльність митних органів, які оскаржуються;

2) дії митних органів – вчинки посадових осіб та інших працівників митних органів, пов'язані з виконанням обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України;

3) бездіяльність митних органів – невиконання посадовими особами та іншими працівниками митних органів обов'язків, покладених на них відповідно до цього Кодексу та інших актів законодавства України, або неприйняття ними рішень з питань, віднесених до їхніх повноважень, протягом строку, визначеного законодавством;

4) митний орган вищого рівня – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику;

5) митний орган, якого стосується предмет оскарження, – митний орган, який прийняв оскаржуване рішення, вчинив оскаржувані дії або допустив бездіяльність.

Під час розгляду скарги встановлено, що 07.04.2025 митний брокер [REDACTED] звернувся до митного поста [REDACTED] митниці з заявою від [REDACTED] про надання дозволу на проведення фізичного огляду партії товару «Насіння соняшнику для сівби, батьківські компоненти, протруєне, базове насіння: [REDACTED] лот [REDACTED] – 510кг. – [REDACTED] лот

[REDACTED] – 39,1кг. – [REDACTED] лот [REDACTED] – 190кг. –
 [REDACTED] лот [REDACTED] – 20кг. – [REDACTED] лот № [REDACTED]
 35,5кг. – [REDACTED] лот № [REDACTED] – 220кг. – [REDACTED] лот № [REDACTED]
 [REDACTED] – 20кг. – [REDACTED] лот № [REDACTED] 14,9кг. Всього:
 1049,5кг в 136 паперових мішках на піддонах обгорнуті поліетиленом.
 Торгівельна марка [REDACTED] Виробник: [REDACTED], що надійшла
 на адресу [REDACTED] згідно попередньої митної декларації від
 [REDACTED] з метою проведення фітосанітарного
 контролю фахівцем Держпродспоживслужби.

Результати фітосанітарного контролю, а саме відомості про позитивний
 висновок Держпродспоживслужби про завершення 07.04.2025 о 9 год. 45 хв.
 фітосанітарного контролю задекларованої партії товару внесені до Єдиного
 державного інформаційного веб-порталу «Єдине вікно для міжнародної
 торгівлі» [REDACTED]

В подальшому 07.04.2025 о 12 год. 49 хв. митним брокером
 [REDACTED] до відділу митного оформлення №1 митного поста
 [REDACTED] було подано митну декларацію типу
 ІМ 40 ДЕ [REDACTED] (далі – ЕМД) для поміщення у митний
 режим імпорту товару: «Насіння соняшнику для сівби, батьківські компоненти,
 протруєне, базове насіння: – [REDACTED] лот [REDACTED] – 510кг. – [REDACTED],
 [REDACTED] – 39,1кг. – [REDACTED] лот [REDACTED] – 190кг.
 [REDACTED] – 20кг. – [REDACTED] лот [REDACTED]
 35,5кг. – [REDACTED], лот [REDACTED] – 220кг. – [REDACTED], лот [REDACTED]
 [REDACTED] – 20кг. – [REDACTED] лот [REDACTED] – 14,9кг. Всього:
 1049,5кг в 136 паперових мішках на піддонах обгорнуті поліетиленом
 Торгівельна марка [REDACTED] Виробник: [REDACTED]

У ЕМД була зазначена інформація про кількість товару та його асортимент,
 яка в повній мірі відповідала інформації, вказаній у товаросупровідних
 документах, в тому числі і щодо «насіння соняшнику для сівби» [REDACTED] лот
 [REDACTED] в кількості 510 кг.

Під час перевірки відомостей щодо пропуску товарів у пункті пропуску
 [REDACTED] митного поста [REDACTED] митниці в Єдиній
 автоматизованій інформаційній системі Держмитслужби встановлено пропуск
 товару за попередньою митною декларацією від [REDACTED]
 [REDACTED] в кількості, що відповідає товаросупровідним
 документам.

Під час здійснення митних формальностей за ЕМД митний огляд товарів не
 проводився.

Відповідно до частини першої статті 269 Кодексу за письмовим зверненням
 декларанта та з дозволу митного органу відомості, зазначені в митній декларації,
 можуть бути змінені або митна декларація може бути відкликана. У разі відмови
 у наданні такого дозволу митний орган зобов'язаний невідкладно, письмово або

в електронному вигляді, повідомити декларанта про причини і підстави такої відмови.

До завершення митного оформлення задекларованих товарів, відповідно до листа [REDACTED] від [REDACTED] (вх. Держмитслужби № [REDACTED]) та згідно з інформацією, яка міститься у Автоматизованій системі митного оформлення «Інспектор», письмових звернень від митного брокера [REDACTED] до митного органу на внесення змін або відкликання ЕМД не надходило.

[REDACTED] після виконання всіх митних формальностей, визначених Кодексом, о 15 год. 05 хв. 07.04.2025б митне оформлення ЕМД було завершено.

11.04.2025 до [REDACTED] від [REDACTED] надійшла заява [REDACTED] про внесення змін до ЕМД (далі – Заява). Зазначена Заява була обгрунтована листом [REDACTED] від [REDACTED] щодо помилкового зазначення відомостей про товари.

Тобто відомості про можливе зменшення кількості товарів, стали відомі після закінчення митного оформлення товарів.

За результатами розгляду Заяви [REDACTED] листом від [REDACTED] повідомлено [REDACTED] та [REDACTED] про відсутність підстав для внесення змін до ЕМД.

В обгрунтуванні зазначено, що пунктом 37 Положення про митні декларації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 року № 450 (далі – Положення) передбачено можливість виправлення за письмовим зверненням декларанта або уповноваженої ним особи помилково зазначених в оформленій митній декларації за формою єдиного адміністративного документа відомостей про товари, а також зміни відомостей про товари, що стали відомі після закінчення митного оформлення товарів, за умови, що такі зміни не пов'язані з перерахуванням сум митних платежів за такою митною декларацією.

Також свою позицію [REDACTED] обгрунтовує частиною третьою статті 269 Кодексу, якою визначено, що після випуску у відповідний митний режим товарів, ввезених на митну територію України, декларантом виявлені товари, переміщені через митний кордон України і не зазначені в митній декларації, за письмовим зверненням декларанта та з дозволу митного органу допускається внесення до митної декларації змін щодо збільшення кількості товарів, випущених у відповідний митний режим, у зв'язку з виявленням незадекларованих товарів. Та робить висновок, що можливості внесення змін до митної декларації після випуску у відповідний митний режим товарів, ввезених на митну територію України, при виявленні декларантом факту зменшення кількості товарів після завершення їх митного оформлення, Кодексом не передбачено.

Згідно з частиною першою статті 246 Кодексу метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку

переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі і транзиту через її територію товарів.

Відповідно до частини першої статті 257 Кодексу декларування здійснюється шляхом заявлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії або їх електронні (скановані) копії, на які накладено електронний підпис декларанта.

Частиною восьмою статті 264 Кодексу з моменту прийняття митним органом митної декларації вона є документом, що засвідчує факти, які мають юридичне значення, а декларант та митний представник несуть відповідальність за подання недостовірних відомостей, наведених у цій декларації.

Пунктами першим та другим частини першої статті 266 Кодексу передбачено, що декларант зобов'язаний здійснити декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до порядку, встановленого Кодексом та на вимогу митного органу забезпечити пред'явлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення для митного контролю і митного оформлення.

Згідно з частиною восьмою статті 257 Кодексу митне оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення здійснюється митними органами на підставі митної декларації, до якої декларантом залежно від митних формальностей, установлених Кодексом для митних режимів, та заявленої мети переміщення вносяться, зокрема, такі відомості про товари як звичайний торговельний опис, що дає змогу ідентифікувати та класифікувати товар, а також відомості про нарахування митних та інших платежів, а також про надання забезпечення сплати митних платежів, зокрема, ставки митних платежів та суми митних платежів.

Відповідно до частин першої та другої статті 253 Кодексу підприємства, що переміщують товари через митний кордон України, у присутності посадової особи митного органу складають акти про невідповідність цих товарів відомостям, зазначеним у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, про пошкодження товарів, їх упаковки чи маркування або про їх втрату. Зазначені акти подаються відповідним митним органам. Форма акта встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Частиною другою статті 266 Кодексу передбачено, що з метою забезпечення дотримання вимог законодавства України з питань митної справи в частині заявлення точних відомостей про товари, декларант перед подачею митної

декларації має право з дозволу митного органу здійснювати фізичний огляд товарів з метою перевірки їх відповідності опису (відомостям), зазначеному у товаросупровідних документах, брати проби та зразки товарів.

Декларантом при реалізації наданого права шляхом проведення фізичного огляду, розбіжності в кількості товарів не виявлено, акти про невідповідність цих товарів відомостям, зазначеним у документах, необхідних для здійснення їх митного контролю, не складались.

Відповідно до частини п'ятої статті 255 Кодексу митне оформлення вважається завершеним після виконання всіх митних формальностей, визначених Кодексом відповідно до заявленого митного режиму, що засвідчується митним органом шляхом проставлення відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії.

Згідно з пунктом 23 частини першої статті 4 Кодексу митне оформлення – це виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Пунктом 5 частини першої вказаної статті визначено, що випуск товарів – це надання митним органом права на користування та/або розпорядження товарами, щодо яких здійснюється митне оформлення, відповідно до заявленої мети. Відповідно до пункту 6 частини першої статті 4 Кодексу вільний обіг – це обіг товарів, який здійснюється без обмежень з боку митних органів України.

Частина перша статті 74 Кодексу визначає, що імпорт (випуск для вільного обігу) – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари після сплати всіх митних платежів, встановлених законами України на імпорт цих товарів, та виконання усіх необхідних митних формальностей випускаються для вільного обігу на митній території України.

Таким чином з моменту завершення митного оформлення та випуску товарів у вільний обіг митні органи не контролюють задекларовані товари, через що не мають можливості визначити чи дійсно їх кількість була іншою.

Згідно з положеннями частини другої статті 269 Кодексу, внесення змін до митної декларації, прийнятої митним органом, допускається до моменту завершення митного оформлення товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до заявленого митного режиму, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення.

Таким чином, законодавством встановлено, що декларант може самостійно виправити помилки, що містяться у раніше поданій митній декларації.

Частиною сьомою статті 269 Кодексу встановлено, що порядок внесення змін до митних декларацій, їх відкликання та визнання недійсними визначається Кабінетом Міністрів України.

Пунктом 37 Положення передбачено, що після завершення митного оформлення зміни до митної декларації за формою єдиного адміністративного документа можуть вноситися шляхом, зокрема, заповнення та оформлення митним органом аркуша коригування за формою згідно з додатком 4.

Аркуш коригування заповнюється та оформлюється митним органом у разі: необхідності виправлення відомостей, пов'язаних з доплатою або поверненням митних платежів, у тому числі у зв'язку із скасуванням рішення митного органу;

необхідності виправлення за письмовим зверненням декларанта відомостей, пов'язаних з коригуванням ціни товару, що вивозиться за межі митної території України, для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням, якщо таке коригування не призведе до зменшення суми податків, що підлягає сплаті до бюджету;

необхідності виправлення за письмовим зверненням декларанта помилково зазначених в оформленій митній декларації за формою єдиного адміністративного документа відомостей про товари, не пов'язаних з перерахуванням сум митних платежів за такою митною декларацією;

необхідності відображення за письмовим зверненням декларанта відомостей про товари, що стали відомі після закінчення митного оформлення товарів, не пов'язаних з перерахуванням сум митних платежів за митною декларацією за формою єдиного адміністративного документа.

Тобто, аркуш коригування заповнюється та оформлюється, зокрема, при необхідності виправлення відомостей, пов'язаних з поверненням митних платежів.

Внесення змін до митної декларації за формою єдиного адміністративного документа шляхом оформлення аркуша коригування здійснюється в порядку, що встановлюється Міністерством фінансів України.

Відповідно до пункту 34 Положення не дозволяється, серед іншого, внесення змін до митної декларації, якщо з поданих документів не випливає, що відомості, зазначені у цій митній декларації, необхідно змінювати.

З матеріалів опрацьованих під час розгляду скарги можна зробити висновок, що з документів, наявних в справах [REDACTED] в електронних інформаційних ресурсах митних органів та доданих до Заяви, не випливає, що відомості, зазначені у ЕМД, необхідно змінювати.

Також у разі імпорту товарів в Україну вони поміщуються в режим експорту у країні експортера. Відомостей про внесення змін до експортної митної декларації в частині зменшення їх кількості до [REDACTED] не надавалось.

Водночас Держмитслужба критично ставиться до висновку [REDACTED] [REDACTED] про неможливість внесення змін до митної декларації у разі, якщо йдеться про зменшення суми митних платежів.

Подібні правовідносини розглядались Верховним Судом та висновки про застосування відповідних норм права викладені у його постанові від [REDACTED] (провадження [REDACTED]). А саме позиція Верховного Суду є такою: «На підставі системного тлумачення ст.46 Податкового кодексу України, ст.ст. 257, 267, 269 Митного кодексу України, а також з урахуванням приписів підзаконних нормативно-правових актів, колегія суддів судової палати з розгляду справ щодо податків, зборів та інших обов'язкових платежів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду дійшла такого правового висновку: до моменту завершення митного оформлення товарів, а також протягом трьох років з дня завершення їх митного оформлення декларант має право вносити зміни до митної декларації, а відмова митного органу у їх внесенні з тих підстав, що це стосується перерахунку митних платежів є протиправною. Вирішення питання перерахунку митних платежів є наслідком наявності або відсутності підстав для внесення таких змін. Відтак, при отриманні звернення декларанта або уповноваженої ним особи про внесення змін до митної декларації, митний орган може відмовити у внесенні таких змін лише у разі відсутності законних підстав для їх внесення. Приписи пункту 37 Положення 450 не суперечать нормам статті 269 МК України, а визначають лише порядок внесення таких змін, в тому числі у разі необхідності повернення декларанту митних платежів».

Відповідно до частини четвертої статті 6 Закону України «Про адміністративну процедуру» висновки про застосування норм права, викладені у постановах Верховного Суду, є обов'язковими для всіх адміністративних органів, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права.

Повернення сплачених митних платежів не врегульовується Положенням та не може бути здійснено виключно на підставі заяви про внесення змін до митної декларації.

Ці правовідносини регулюються Порядком повернення авансових платежів (передоплати) і помилково та/або надміру сплачених сум митних платежів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від [REDACTED] зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 09 серпня 2017 року за [REDACTED]

Керуючись частинами першою та другою статті 26⁵ Кодексу, Державна митна служба України

ВИРІШИЛА:

Скаргу [REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED]) на дії [REDACTED] щодо відмови у наданні дозволу на внесення змін до митної декларації від [REDACTED] та повернення надмірно сплачених митних платежів – задовольнити частково.

Скасувати рішення [REDACTED] викладене у листі [REDACTED]

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Кодексу у разі незгоди з прийнятим рішенням особа, яка подала скаргу, може оскаржити його в судовому порядку.

Директор Департаменту організації
виконання митних формальностей

Андрій АРТЕМЕНКО

